> Gdy mówili do was, że w czasach ostatecznych pojawią się szydercy, postępujący według własnych bezbożnych pożądliwości. Oni są tymi, którzy sami się odłączają, zmysłowi, niemający Ducha.
>
> — *Judy 1:18-19*

Książka: Nowy Testament / Judy
Tematy: Kościół, pragnienie, Duch, czasy ostateczne

Interpretacja:
List Judy to krótkie pismo autorstwa *Judy,* który przedstawia się jako *„sługa Jezusa Chrystusa”* i *„brat Jakuba” (Jud 1:1)*. Juda napisał ten list, aby ostrzec wierzących przed „pewnymi ludźmi, którzy potajemnie wkradli się” do wspólnot kościelnych (Jud 1:4).

Osoby te określane są mianem „bezbożnych”; zamieniły one „łaskę naszego Boga na rozpustę” i „wyparły się jedynego Władcy i Pana, Jezusa Chrystusa” *(Jud 1:4)*. Juda wyraża zaniepokojenie negatywnym wpływem tych ludzi, którzy sprowadzają wierzących na drogę fałszu. Werset 18. listu Judy stanowi część opisu tych osób i ich szkodliwego oddziaływania w czasach ostatecznych; autor mówi w nim o szydercach, którzy kierują się własnymi złymi pragnieniami.

Szydercy to ludzie, którzy wyśmiewają prawdę, wiarę i wartości chrześcijańskie. Są to osoby pozbawione bojaźni Bożej, dążące do zaszkodzenia prawdzie oraz tym, którzy ją wyznają. Co więcej, działają oni zgodnie z własnymi złymi pragnieniami – kierując się partykularnym interesem, zamiast żyć według chrześcijańskich wartości miłości, współczucia i sprawiedliwości.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Miłosierdzie, pokój i miłość niech się wam pomnożą.
>
> — *Judy 1:2*

Książka: Nowy Testament / Judy
Tematy: błogosławieństwo, miłość, pokój

Interpretacja:
Drugi werset Listu Judy to błogosławieństwo, które autor kieruje do swoich czytelników, życząc im miłosierdzia, pokoju i obfitej miłości. W ujęciu biblijnym miłosierdzie to łaska, jakiej Bóg udziela tym, którzy nie zasługują na Jego przebaczenie; pokój to stan wewnętrznego spokoju, osiągalny jedynie dzięki wierze w Boga; a miłość to sama istota Boga, objawiona w Jego ofierze złożonej za ludzkość na krzyżu.

Miłosierdzie

Greckim słowem oznaczającym miłosierdzie jest "*eleos*", co wskazuje na głębokie współczucie Boga wobec grzeszników. Bóg jest miłosierny, ponieważ stanowi źródło łaski, dobroci i przebaczenia. Ludzie często grzeszą i upadają, jednak dzięki Bożemu miłosierdziu doznajemy odnowy i przywrócenia, mogąc doświadczać Jego bezwarunkowej miłości.

Pokój

Pokój, o którym mowa w tym wersecie, to nie tylko brak problemów czy konfliktów, lecz stan wewnętrznego spokoju, dostępny jedynie dla tych, którzy całym sercem ufają Bogu. Wiemy, że życie bywa trudne, jednak *Jezus* obiecał, że w Nim znajdziemy pokój *(Jana 14:27)*.

Miłość

Wspomniana tu miłość to w swej istocie miłość Boża – objawiona w Jego miłości do świata na krzyżu. Boża miłość jest niewyczerpana i stanowi prawdziwe źródło wszelkiej miłości. Choć ludziom może nie udawać się właściwie kochać innych, to jeśli skupimy się na Bożej miłości, możemy nauczyć się kochać tak, jak On kocha nas.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wy jednak, umiłowani, budując samych siebie na waszej najświętszej wierze, modląc się w Duchu Świętym; Zachowajcie samych siebie w miłości Boga, oczekując miłosierdzia naszego Pana Jezusa Chrystusa ku życiu wiecznemu.
>
> *— Judy 1:20-21*

Książka: Nowy Testament / Judy
Tematy: Kościół, Życie wieczne, wiara, Duch Święty, Jezus, miłość

Interpretacja:
Juda, brat Jakuba, napisał list, w którym zachęcał chrześcijan pierwszego wieku – zagrożonych przez fałszywych nauczycieli, którzy przeniknęli do Kościoła – do trwania w wierze. *Wersety 20 i 21* tego listu wzywają wierzących, by budowali swoje życie na wierze w *Jezusa Chrystusa* i na modlitwie w *Duchu Świętym*.

Wiara stanowi fundament naszej relacji z Bogiem. Bez niej nie sposób podobać się Bogu *(Hebrajczyków 11:6)*. Wiara nie jest jednak czymś, co możemy zbudować o własnych siłach; jest ona darem od Boga, który otrzymujemy dzięki wierze *(Efezjan 2:8–9)*. Gdy już otrzymamy wiarę, musimy na niej budować nasze życie.

Wiara to nie tylko przekonanie o istnieniu Boga; to ufność pokładana w Nim i w Jego Słowie. To wiara w to, że jest On wierny i dotrzyma swoich obietnic. To pewność tego, czego się spodziewamy, i przekonanie o tym, czego nie widzimy *(Hebrajczyków 11:1)*. Gdy budujemy swoje życie na takiej wierze, nie zachwieją nami próby ani pokusy napotykane na naszej drodze.

Modlitwa jest kolejnym kluczowym elementem naszej relacji z Bogiem. Stanowi ona sposób komunikowania się z Nim, oddawania Mu czci, szukania Jego pomocy, składania dziękczynienia, wstawiania się za innymi i tak dalej. Modlitwa nie sprowadza się jednak jedynie do wypowiadania słów na głos czy trwania w milczeniu; jest ona aktem duchowym, który musi dokonywać się mocą Ducha Świętego.

Modlitwa w Duchu Świętym oznacza pozwolenie Mu, by kierował naszymi modlitwami. Oznacza przyzwolenie, by Duch wstawiał się za nami w westchnieniach, których nie można wyrazić słowami *(Rzymian 8:26–27)*. Oznacza trwanie w zgodzie z Bogiem i Jego wolą. Kiedy modlimy się w Duchu, nasze modlitwy stają się skuteczne i pełne mocy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*